

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **S.**, bývajúcemu v L., **o zaplatenie 5,31 eur**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 8 Ro 395/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 5. augusta 2014 sp. zn. 1 Co 343/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 16. januára 2014 č.k. 8 Ro 395/2013-16, uložil žalobkyňi, aby zaplatila súdny poplatok 6,50 eur v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach uznesením z 5. augusta 2014 sp. zn. 1 Co 343/2014, napadnuté uznesenie v zmysle § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na žalobkyňi, aby preukázala, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podala v roku 2006; žalobkyňa to ale nepreukázala. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1991 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej pred súdmi nižších stupňov bola odňatá možnosť konať (§ 241 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Okrem iného uviedla, že žaloba v prejednávanej veci nebola novým podaním, keďže bola podaná na Okresný súd Spišská Nová Ves už v roku 2006 elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom. Navyše podľa dovolateľky postup okresného súdu pri vyrubení súdneho poplatku nemal oporu v zákone, keďže v čase, kedy súd žalobkyňu vyzýval na jeho zaplatenie, takýto poplatok nebolo možné vyrubiť pre absenciu právnej úpravy. Žalobkyňa s poukazom na uvedené žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa v tejto veci zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – porovnaj konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 4 Cdo 442/2014, 4 Cdo 462/2014, 4 Cdo 464/2014, 4 Cdo 474/2014, 5 Cdo 356/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová